

Bryssel 13.10.2015
COM(2015) 495 final

**KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE JA
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE**

**eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan
parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EY) 1896/2006 soveltamisesta**

1. JOHDANTO

1.1. Menettelyn tavoite ja pääpiirteet

Asetuksella (EY) N:o 1896/2006, joka annettiin 12 päivänä joulukuuta 2006¹, luotiin ensimmäinen aidosti eurooppalainen siviilioikeudellinen menettely, eurooppalainen maksamismääräysmenettely. Sitä on sovellettu joulukuusta 2008 alkaen kaikissa jäsenvaltioissa Tanskaa lukuun ottamatta. Se on vaihtoehtoinen menettely, jota voidaan käyttää valtion rajat ylittävissä asioissa vaihtoehtona kansallisille maksamismääräyksille. Tämä kertomus on laadittu asetuksen 32 artiklan mukaisesti. Artiklan mukaan komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöä.

Euroopan unionin talouden toimijoiden kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että maksamattomat mutta riitauttamattomat saatavat voidaan periä nopeasti ja tehokkaasti. Maksuviivästykset ovat keskeinen syy erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten maksukyvyttömyyteen ja aiheuttavat runsaasti työpaikkojen menetyksiä. Tämän vuoksi jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön yksinkertaistetun maksamismääräysmenettelyn. Maksamismääräysmenettelyn tarkoitus on tarjota velkojalle nopea ja kustannustehokas oikeussuoja eli saada velallinen maksamaan rahasumma, olettaen, ettei velallinen riitauta vaatimusta. Kansallisia menettelyjä ei kuitenkaan valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa useinkaan voida käyttää tai ne eivät sovellu lainkaan niiden ratkaisemiseen, ja menettelyjen tehokkuus vaihtelee huomattavasti.

Näistä syistä on otettu käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely. Sen avulla velkojat voivat periä riitauttamattomia siviili- ja kauppaoikeudellisia saatavia yhdenmukaisen menettelyn mukaisesti 27 jäsenvaltiossa. Kyseessä on kirjallinen menettely, joka ei edellytä läsnäoloa tuomioistuimessa eikä asianajajan käyttämistä. Kantajan on ainoastaan tehtävä hakemus. Hakemuksen tueksi ei tarvitse esittää asiakirjatodisteita, eikä kantajalta vaadita muita toimia menettelyn aikana. Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaa tuomioistuin tai muu oikeusviranomainen. Maksamismääräys hyväksytään kaikissa jäsenvaltioissa ilman, että täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa vaadittaisiin välivaiheen menettelyjä ennen tunnustamista ja täytäntöönpanoa (eksekvatuurimenettelyjä). Tämä tarkoittaa, että eurooppalainen maksamismääräysmenettely voidaan panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa kuten niissä annetut paikalliset maksamismääräyksetkin ilman erillistä täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista.

Tämä yksinkertaistettu ja tehokas menettely on tarkoitettu ainoastaan riitauttamattomille vaatimuksille. Vastaamisoikeuden toteutuminen varmistetaan siten, että vastaaja saa antaa vastineensa 30 päivän kuluessa määräyksen antamisesta. Vastaajan on ainoastaan ilmoitettava, että hän vastustaa vaatimusta, mutta hänen ei tarvitse ilmoittaa vastustamisen syytä, eikä hänellä tarvitse olla edustajanaan asianajajaa. Vastineen antaminen johtaa eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn lopettamiseen. Menettely voi kuitenkin jatkua riita-asiain käsittelyä koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolloin vastaajan perustelut voidaan ottaa täysimääräisesti huomioon.

Osana yksinkertaistettua menettelyä asetukseen on liitetty vakiolomakkeet, jotka ovat saatavilla verkossa Euroopan oikeusportaalissa kaikilla kielillä.² Lomakkeita päivitettiin

¹ EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.

² https://e-justice.europa.eu/content_european_payment_order_forms-156-fi.do

4. lokakuuta 2012 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 936/2012.³ Tietoa siitä, millä tuomioistuimilla on toimivalta antaa eurooppalainen maksamismääräys, on Euroopan siviili- ja kauppaoikeudellisessa atlaksessa.⁴ Euroopan oikeudellinen verkosto julkaisi käytännön oppaan asetuksesta vuonna 2010.⁵

1.2. Menettelytavat ja tiedonkeruu

Tämä kertomus perustuu eri lähteistä kerättyihin tietoihin.

Kesäkuussa 2010 tehtiin *eurobarometrikysely*, johon vastasi 26 690 kansalaista EU:n 27 jäsenvaltiosta.

Euroopan komissio osallistui slovenialaisen Mariborin yliopiston hallinnoiman hankkeen ”Simplification of debt collection in the EU” rahoittamiseen. Hankkeeseen osallistui 14 jäsenvaltiota (Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Espanja, Italia, Itävalta, Kypros, Portugali, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Suomi ja Tšekki). Hankkeen tuloksena asetuksesta (EY) N:o 1896/2006 laadittiin kaksi asiantuntijaraporttia ja 14 kansallista raporttia.⁶

Saadakseen tietoa menettelyn käytöstä komissio käynnisti huhtikuussa 2013 kyselytutkimuksen lähettämällä jäsenvaltioille kyselylomakkeen. Menettelyn käyttöä koskevia tilastotietoja päivitettiin edelleen ja täydennettiin kesäkuussa 2014.

Siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden 45. tapaamisessa 29.–30. toukokuuta 2013 keskusteltiin teknisellä tasolla eurooppalaisten menettelyjen, eurooppalainen maksamismääräysmenettely mukaan luettuna, käytöstä komission kahden valmisteluasiakirjan pohjalta.

Lisäksi tätä kertomusta valmisteltaessa on otettu huomioon kolme Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisua asetuksen tulkitsemisesta.⁷

2. YLEINEN ARVIO ASETUKSESTA

Asetuksen tavoitteina oli yksinkertaistaa ja nopeuttaa riitauttamattomia vaatimuksia koskevien asioiden käsittelyä, vähentää vaatimusten käsittelystä aiheutuvia kustannuksia ja mahdollistaa eurooppalaisten maksamismääräysten käyttäminen EU:ssa ilman eksekvatuurimenettelyä. Tavoitteet saavutettiin pitkälti, vaikka useimmissa jäsenvaltioissa menettelyä sovellettiin vain melko harvoin.

Tehtyjen selvitysten ja kuulemisten perusteella vaikuttaa siltä, ettei menettelyn käytössä ole ollut merkittäviä oikeudellisia tai käytännön ongelmia. Ongelmia ei ole aiheuttanut myöskään eksekvatuurimenettelyn poistaminen tuomioiden tunnustamisen ja täytäntöönpanon osalta.

---

³ EUVL L 283, 16.10.2012, s. 1.

⁴ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/epo_information_fi.htm

⁵ http://ec.europa.eu/justice/civil/document/index_en.htm

⁶ Ks. <http://www.acj.si/en/pres-simpf>

⁷ Asiat C-215/11 ja C-324/12 sekä yhdistetyt asiat C-119/13 ja C-120/13.

2.1. Tilastotiedot

Saatavilla olevien tietojen mukaan jäsenvaltioiden tuomioistuimet saavat vuosittain 12 000 – 13 000 eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa hakemusta.⁸ Eniten hakemuksia (yli 4 000 vuosittain) tehdään Itävallassa ja Saksassa, joissa myös annetaan useimmat eurooppalaiset maksamismääräykset. Alankomaissa, Belgiassa, Portugalissa, Ranskassa, Suomessa, Tšekissä ja Unkarissa vastaanotetaan vuosittain 300–700 hakemusta. Muissa jäsenvaltioissa menettely on otettu käyttöön pienemmässä mittakaavassa. Yksityiskohtaisempia jäsenvaltiokohtaisia tietoja eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn tosiasiallisesta käytöstä on liitteessä.

2.2. Tietoisuus menettelyn olemassaolosta ja käytöstä

Vuonna 2010 tehty eurobarometrikysely⁹ osoitti, että kansalaiset tietävät suhteellisen vähän eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja muista vastaavista eurooppalaisista menettelyistä ja käyttävät niitä melko vähän. Vain 6 prosenttia kyselyyn vastanneista oli kuullut eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä. Tämä saattaa selittyä sillä, että menettelyä käyttävät lähinnä yritykset ja asianajajat ja että melko harvat kansalaiset ovat mukana valtion rajat ylittävissä oikeustapauksissa.

Silloin kun kansalaiset ovat tietoisia menettelystä, eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä pidetään yleisesti hyödyllisenä sellaisten valtion rajat ylittävien siviilioikeudellisten, rahamääräisten vaatimusten täytäntöönpanossa, joita vastaaja todennäköisesti ei riitautaa.

Komissio on toteuttanut hankkeen tukeakseen kansainvälisesti toimivia pieniä ja keskisuuria yrityksiä helpottamalla valtion rajat ylittävää velkojen perintää. Tarkoitus on ollut parantaa käytettävissä olevien oikeudellisten välineiden, kuten tämän asetuksen, käyttöä ja ymmärtämistä ja lisätä tietoa niistä.¹⁰

3. ERITYISIÄ ARVIOINTIKOHTTEITA

3.1. Maantieteellinen soveltamisala: ”valtion rajat ylittävät asiat”

Asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin riita-asioihin, joissa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu. Rajaus ”valtion rajat ylittäviin” asioihin vastaa muiden vastaavanlaisten välineiden, kuten eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn, soveltamisalaa.¹¹ Maksamismääräysmenettelyn käyttäjät eivät ehkä ole tietoisia tästä soveltamisalan rajauksesta tai eivät ymmärrä sitä. He saattavat olettaa, että asetus kattaisi useampia riita-asioita. Tästä kertoo se, että jotkin yritykset luovat

---

⁸ Yksityiskohdat ja tiedonlähteet selviävät liitteestä (Tilastotietoa eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käytöstä).

⁹ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_351_en.pdf

¹⁰ http://ec.europa.eu/growth/smes/support/cross-border-enforcement/index_en.htm

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä, EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1.

keinotekoisesti asetuksessa tarkoitetun valtion rajat ylittävän tilanteen hyötyäkseen sen tarjoamista eduista esimerkiksi siirtämällä vaatimuksensa ulkomaiselle yritykselle. Tämä on osoitus siitä, että menettelyä pidetään tehokkaana.

3.2. Toimivalta

Viisi jäsenvaltiota on keskittänyt eurooppalaisten maksamismääräysten käsittelyä koskevan toimivallan yhdelle tuomioistuimelle tai viranomaiselle.¹² Muissa jäsenvaltioissa piirioikeuksilla ja alueellisilla tuomioistuimilla (tai notaareilla esimerkiksi Unkarissa) on toimivalta antaa eurooppalaisia maksamismääräyksiä.

Erikoistuminen voi tuoda tiettyjä etuja, esimerkiksi taata erityiset tiedot menettelystä ja kielitaidon. Toisaalta, vaikka eurooppalainen maksamismääräysmenettely onkin kirjallinen menettely, kansalaiset, etenkin kuluttajat, esittäisivät vaatimuksensa ehkä mieluummin toimivaltaiseen paikalliseen tuomioistuimeensa. Jäsenvaltion maantieteellinen koko saattaa myös vaikuttaa siihen, ovatko erikoistumisen edut haittoja merkittävämpiä.

Kaiken kaikkiaan liitteessä olevat tiedot eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käytöstä eivät aukottomasti osoita, että keskitetty järjestelmä lisäisi menettelyn käyttöä. Menettely soveltuu erityisen hyvin sähköiseen käsittelyyn, koska se käydään kirjallisena ja riidattomana eikä asiaratkaisua tutkita uudelleen (ks. jäljempänä 3.5 kohta). Tästä syystä se näyttäisi siltäkin soveltuvan keskitettyyn tuomioistuinkäsittelyyn paremmin kuin muut menettelyt, jotka edellyttävät keskustelua asiasisällöstä ja todisteiden huomioon ottamista ja saattavat siten edellyttää, että tuomioistuin on lähempänä asianosaisia.

3.3. Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus

3.3.1. Pääoma ja korko

Vaatimuksen on koskettava tiettyä määrää, joka on erääntynyt siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään. Vaatimuksen määrä sisältää pääoman ja mahdollisen koron, sopimussakon sekä kulut. Jos vaaditaan korkoa, hakemuksessa on mainittava korkokanta ja aika, jolta korkoa vaaditaan. Asiassa C-215/11¹³ Euroopan unionin tuomioistuin tarkensi, että hakijan pitäisi hakemuksessa voida vaatia pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko. Tällaisessa tapauksessa kansallinen tuomioistuin voi edelleen päättää siitä, miten lomake E on täytettävä, kunhan vastapuoli saa tiedon koron laskentatavasta.

---

¹² Zagrebin kauppatuomioistuin, Amtsgericht Berlin-Wedding, Oporton piirituomioistuin, Helsingin käräjäoikeus, Ruotsin Kronofogdemyndigheten.

¹³ Asia C-215/11, Iwona Szyrocka v. Siger Technologie GmbH, tuomio 13.12.2012.

Komission 4. lokakuuta 2012 antaman asetuksen (EU) N:o 936/2012¹⁴, jolla muutettiin eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen liitteitä, mukaisesti vastaajalle on ilmoitettava lomakkeen E taulukossa ”tärkeää tietoa vastaajalle”, että korkoa voidaan periä kansallisen lainsäädännön nojalla maksamismääräyksen täytäntöönpanoon asti, mikä lisää maksettavaa määrää. Lomake E ei siitä huolimatta näytä olevan riittävän yksityiskohtainen, koska se ei sisällä asianmukaista kuvausta perittävästä korosta. Siksi olisi harkittava lomakkeiden tarkistamista uudelleen.

3.3.2. Hakemuksen kieli

Useimmissa jäsenvaltioissa hakemukset on laadittava maan virallisella kielellä tai jollakin niistä. Joissakin jäsenvaltioissa hyväksytään kuitenkin myös vieraita kieliä: Tšekki, Viro, Kypros, Ruotsi ja Suomi hyväksyvät englannin, ja Ranska hyväksyy englannin, saksan, italian ja espanjan.

Vaikka asianosaisten ei tarvitse hankkia todisteita eikä keskustella niistä eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä, käännösvaatimukset lisäävät menettelyn kustannuksia ja pitkittävät sitä. Hakemuslomake voidaankin tuottaa automaattisesti sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa tuomioistuin sijaitsee. Koska lomake sisältää rastitettavia ruutuja, käännöstä ei yleensä edes tarvita. Tavoitteen eli todellisen eurooppalaisen menettelyn saavuttamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä eurooppalaista maksamismääräystä koskevia hakemuksia vähintään yhdellä muulla kielellä kuin virallisella kielellään (virallisilla kielillään).

3.3.3. Hakemuksen toimittaminen sähköisesti

Monet jäsenvaltiot sallivat hakemuksen toimittamisen sähköisesti¹⁵ tai suunnittelevat kehittävänsä sähköistä käsittelyä tulevaisuudessa kaikissa tuomioistuimissa, joilla on toimivalta käsitellä eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä.¹⁶

Komissio on teettänyt selvityksen eurooppalaisen maksamismääräyksen sähköisen hakemisen toteutettavuudesta. Sen pohjalta on käynnistetty eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä koskeva komission osarahoittama e-CODEX-pilottihanke, johon osallistuu yhdeksän jäsenvaltiota.¹⁷ Osallistujat toimivat joko lähettävänä tai vastaanottavana osapuolena tai molempina. Lähettäjäpuolella käyttäjät voivat lähettää vaatimuksen (eli lomakkeen A) eurooppalaisesta maksamismääräyksestä vastaanottavalle osapuolelle. Vastaanottava osapuoli hyväksyy vaatimuksen ja toimittaa sen lomakkeessa A nimetyille tuomioistuimelle sähköisesti. Tuomioistuin voi toimittaa vastauksia (esimerkiksi lomakkeen B tai lomakkeen E) sähköisesti samaa kanavaa käyttäen. Tässä vaiheessa pilottiin osallistuvilla jäsenvaltioilla ei vielä kaikilla ole toimivaa järjestelmää, vaan osaa vastata testataan ja ne on tarkoitus ottaa käyttöön vuonna 2015 tai 2016.

---

¹⁴ EUVL L 283, 16.10.2012, s. 1.

¹⁵ Tšekki, Saksa, Viro, Ranska, Liettua, Itävalta, Slovenia, Slovakia, Suomi, Ruotsi, Yhdistynyt kuningaskunta, Kypros.

¹⁶ Irlanti, Italia, Malta, Portugali.

¹⁷ Itävalta, Viro, Ranska, Saksa, Kreikka, Italia, Ranska, Puola ja Alankomaat.

Lähehtävät jäsenvaltiot sallivat vaatimusten toimittamisen sähköisesti yleensä vain oikeuslaitoksen avainasiakkaille, esimerkiksi asianajajille, pankeille, vakuutusyhtiöille ja sosiaaliturvalaitoksille, eivät välttämättä suurelle yleisölle. Esimerkiksi Saksassa ja Itävallassa on jo käytössä tällaisia avainasiakkaille tarkoitettuja kansallisia hakujärjestelmiä. Lähitulevaisuudessa Euroopan oikeusportaali lähehtävänä osapuolena tarjoaa myös suurelle yleisölle mahdollisuuden toimittaa vaatimuksia sähköisesti. Hakemuksia voi toimittaa ainoastaan niille vastaanottaville jäsenvaltioille, jotka ovat läpäisseet tarvittavat testit yhteensopivuuden varmistamiseksi Euroopan oikeusportaalin kanssa ja jotka käyttävät e-CODEX-järjestelmää.

3.3.4. Hakemuksen tutkiminen

Kolme jäsenvaltiota¹⁸ on ilmoittanut, että tuomioistuimet palauttavat suuren osan hakemuksista täydentämistä tai oikaisemista varten. Usein ilmoitettuja palautussyitä ovat virheelliset tai puutteelliset tiedot asianosaisista (esimerkiksi kantajan osoite tai allekirjoitus puuttuu), puutteelliset korkohakemukset ja maksamattomat oikeudenkäyntimaksut.

Euroopan oikeusportaalissa olevat dynaamiset lomakkeet auttavat käyttäjiä täyttämään hakemukset oikein. Tällä hetkellä portaalilla myös antaa käyttäjille mahdollisuuden määrittää toimivaltainen tuomioistuin Euroopan siviilioikeudellisen atlaksen verkkosivun kautta. Euroopan tuomioistuintietokanta otetaan käyttöön vuoden 2015 jälkipuoliskolla, minkä jälkeen on tarkoitus edelleen kehittää prosessia, jossa määritetään toimivaltainen tuomioistuin, johon vaatimus on lähetettävä. On syytä vielä selvittää, millaisia lisätietoja Euroopan oikeusportaalissa voitaisiin antaa lomakkeiden täyttämistä ja miten sähköisiin lomakkeisiin voitaisiin sisällyttää enemmän korkovaatimuksiin liittyviä yksityiskohtia.

Jäsenvaltioilla ei ole oikeudellista velvoitetta tarjota apua näiden lomakkeiden täyttämiseen tavalla, josta säädetään eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetussa asetuksessa (EY) N:o 861/2007. Siitä huolimatta jäsenvaltiot voisivat ulottaa kansalaisille kyseisessä menettelyssä tarjottavan avun koskemaan myös eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä. Tämä hyödyttäisi kansalaisia, tehostaisi oikeushallinnon ajankäyttöä ja parantaisi kustannustehokkuutta.

Asetuksessa mainitaan erikseen, että eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tutkimisessa voidaan käyttää automaattista menettelyä. Näin tehdään Itävallassa ja Saksassa. Eurooppalainen maksamismääräysmenettely – kirjallinen menettely ilman todisteiden tutkintaa tai kuulemisia – näyttäisi soveltuvan erityisen hyvin täysin sähköiseen käsittelyyn. Tämä voisi vaikuttaa myönteisesti menettelyn hoitamiseen tarvittavaan aikaan (ks. myös jäljempänä 3.4 kohta). Koska vastineen antaminen automaattisessa menettelyssä annettuun maksamismääräykseen on helppoa ja asiakirjojen tiedoksianto toimii tehokkaasti, menettely takaa vastaajan oikeuksien asianmukaisen suojan.

3.4. Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen

Käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että tuomioistuinten velvoitetta antaa eurooppalaisia maksamismääräyksiä 30 päivän kuluessa hakemuksesta noudatetaan yleisesti vain muutamassa jäsenvaltiossa. Asiaan liittyviä tietoja toimittaneiden jäsenvaltioiden osalta tuomioistuimet antavat määräyksen ajoissa Maltassa (1 viikko), Belgiassa ja Irlannissa

---

¹⁸ Saksa, Alankomaat ja Ruotsi.

(2 viikkoa), Saksassa (2–3 viikkoa), Bulgariassa ja Liettuassa (30 päivää). Tuomioistuimet tekevät päätöksensä 1–2 kuukauden kuluessa Kreikassa ja Luxemburgissa, 2 kuukauden kuluessa Ranskassa ja Suomessa, 4 kuukauden kuluessa Itävallassa, Tšekissä, Kyproksessa, Virossa, Puolassa, Alankomaissa, Portugalissa, Ruotsissa ja Sloveniassa, 6 kuukauden kuluessa Unkarissa, 8 kuukauden kuluessa Espanjassa ja 9 kuukauden kuluessa Slovakiassa.

Käsittelyn venymiselle ei juuri ole perusteita, kun otetaan huomioon, ettei menettely edellytä todisteiden tutkimista eikä asianosaisten kuulemista. Käsittelyn nopeuttaminen onkin ehdottoman välttämätöntä, sillä riitauttamattomien saatavien nopea perintä vaikuttaa ratkaisevasti yritysten, etenkin pk-yritysten, kassavirtaan. Lisäksi asetuksessa säädettyjen määräaikojen järjestelmällinen noudattamatta jättäminen voidaan katsoa asetuksen rikkomiseksi. Sähköisen käsittelyn kehittäminen voisi jouduttaa ongelman ratkaisemista. Komission yksiköt tarkkailevat jatkossakin tiiviisti alan kehittymistä.

3.5. Eurooppalaisten maksamismääräysten ja muiden asiakirjojen tiedoksianto

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn yhteydessä ei ole ilmoitettu merkittävistä ongelmista, jotka liittyisivät asiakirjojen tiedoksi antamiseen. Ainoat valitukset koskevat rajat ylittävän tiedoksi antamisen kustannuksia. Komission joulukuussa 2013 asetuksen (EY) N:o 1393/2007 soveltamisesta antaman kertomuksen¹⁹ mukaan unionin säännöt ovat osaltaan nopeuttaneet asiakirjojen tiedoksiantoa jäsenvaltioiden välillä tapausmäärän jatkuvasta kasvusta huolimatta. Oikeudellisten asiakirjojen toimitusajat ovat lyhentyneet Belgiassa, Itävallassa, Kreikassa, Portugalissa, Saksassa ja Suomessa. Jäsenvaltioissa on monenlaisia tiedoksiantotapoja. Eurooppalaisen maksamismääräyksen kohdalla jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään halpoja tiedoksiantotapoja, kuten postitiedoksiantoa, johon liittyy vastaanottoilmoitus.

Vaikka asiakirjojen sähköinen tiedoksianto mainitaan mahdollisena tiedoksiantotapana asetuksen 13 ja 14 artiklassa, se ei ole vielä toteutunut käytännössä EU:ssa. Taustalla olevat syyt voivat olla luonteeltaan sekä oikeudellisia että teknisiä. Sähköinen tiedoksianto tapahtuu 13 ja 14 artiklan mukaan sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa määräys annetaan tiedoksi. Näin ollen asiakirjojen sähköistä tiedoksiantoa koskevan kansallisen lainsäädännön olemassaolo on edellytys tällaiselle tiedoksiannolle. Lisäksi oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa annetun asetuksen (EY) N:o 1393/2007²⁰, jota sovelletaan eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen²¹ nojalla toimitettuun sähköiseen tiedoksiantoon, mukaan asiakirjan suora sähköinen tiedoksianto tuomioistuimelta asianosaiselle toisessa jäsenvaltiossa ei ole mahdollista edes teoreettisesti. Lisäksi tekniset syyt ja kansallisten sähköisen tiedoksiannon järjestelmien yhteensopimattomuus saattavat haitata valtion rajat ylittävän sähköisen tiedoksiannon kehittämistä.

---

¹⁹ Kertomus oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa annetun asetuksen (EY) N:o 1393/2007 soveltamisesta, COM(2013) 858 final.

²⁰ EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79.

²¹ Ks. 27 artikla.

3.6. Kustannukset

Asetuksen mukaan oikeudenkäyntimaksut on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. Asetuksessa kuitenkin edellytetään, että jos vastaaja riitauttaa eurooppalaisen maksamismääräyksen, eurooppalaisesta maksamismääräyksestä ja tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä aiheutuvista oikeudenkäyntimaksuista käytettävissä olevat tiedot osoittavat maksujen olevan suunnilleen samalla tasolla kuin vastaavat kansallisten menettelyjen oikeudenkäyntimaksut. Maksu riippuu suurelta osin jäsenvaltiosta, jossa vaatimus esitetään. Maksujen laskentamenetelmissä on myös eroja jäsenvaltioiden välillä (kiinteämääräiset maksut tai maksut, jotka lasketaan osuutena vaatimuksen arvosta, tai näiden kahden yhdistelmä). Käytännössä kansalaiset ovat silloin tällöin valittaneet maksujen tasosta joissakin jäsenvaltioissa.

Komission saamien tietojen mukaan suurin oikeudenkäyntimaksuihin liittyvä ongelma oli kuitenkin maksuihin liittyvä avoimuuden puute potentiaalisten hakijoiden näkökulmasta. Ongelman ratkaisemiseksi *siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellinen verkosto* on julkaissut kyseiset tiedot Euroopan oikeusportaalissa.²²

3.7. Eurooppalaisen maksamismääräyksen riitauttaminen

Näyttää siltä, että vastaajat riitauttavat eurooppalaisen maksamismääräyksen melko harvoin, vaikka riitauttamisaste vaihtelee jäsenvaltioiden välillä. Riitauttaminen on esimerkiksi vähäistä Itävallassa (4 prosenttia), kun taas Ranskassa riitautetaan noin 16 prosenttia ja Kreikassa yli 50 prosenttia maksamismääräyksistä.

Yleisesti ottaen eurooppalaisen maksamismääräyksen riitauttamiseen liittyvistä ongelmista ei ole ilmoitettu. Asetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaan riitautettu vaatimus siirretään tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn. Komissio on ehdottanut, että voitaisiin käyttää eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä silloin, kun asia kuuluu tästä menettelystä annetun asetuksen soveltamisalaan.²³

3.8. Uudelleen tutkiminen

Poikkeuksellisella uudelleen tutkimisella, josta säädetään 20 artiklassa, pyritään oikaisemaan tilanne, jossa vastaaja ei ollut tietoinen riita-asian käsittelystä määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa eikä voinut antaa vastinetta. Näin voi käydä esimerkiksi silloin, kun hakemus on lähetetty väärään osoitteeseen. Vaikka asetuksessa säädetään edellytyksistä, joiden perusteella on mahdollista pyytää asian uudelleen tutkimista, itse menettelyä säännellään kansallisesti. Tiedot erilaisista uudelleentutkimismenettelyistä jäsenvaltioissa julkaistaan Euroopan siviilioikeudellisessa ataksessa.

---

²² https://e-justice.europa.eu/content_court_fees_epo-305-en.do

²³ Ehdotus asetukseksi eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta, COM(2013) 794 final.

Asiassa C-324/12²⁴ antamassaan tuomiossa Euroopan unionin tuomioistuin totesi, että se, ettei eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa vastinetta ole vastaajan edustajan virheen vuoksi esitetty määräajassa, ei ole peruste kyseisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimiselle 20 artiklan nojalla, koska tällainen laiminlyönti ei kuulu kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin poikkeuksellisiin olosuhteisiin.

Kansalliset menettelyt asian uudelleen tutkimiseksi vaihtelevat erittäin paljon jäsenvaltiosta toiseen. Myös EU:n eri välineisiin (asetukset eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta, eurooppalaisesta maksamismääräyksestä, vähäisiin vaatimuksiin sovellettavista menettelyistä ja elatusvelvoitteista) liittyvissä menettelyissä voi olla suuria eroja. Lisäksi edellä mainittuihin välineisiin liittyvän uudelleentutkimismenettelyn täytäntöönpano on herättänyt kysymyksiä ja epävarmuutta.

Yhdistetyt asiat C-119/13 ja C-120/13²⁵ koskivat tilannetta, jossa eurooppalaista maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi vastaajalle tai sitä ei ole annettu tiedoksi pätevästi, koska vastaaja oli muuttanut. Euroopan unionin tuomioistuin totesi tuomiossaan, että asetusta (EY) N:o 1896/2006 on tulkittava siten, että sen 16–20 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ei ole sovellettava, jos ilmenee, että eurooppalaista maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi mainitun asetuksen 13–15 artiklassa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti. Jos tällainen sääntöjenvastaisuus tulee ilmi vasta eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi toteamisen jälkeen, vastapuolella on oltava mahdollisuus vedota kansallisen lainsäädännön nojalla kyseiseen sääntöjenvastaisuuteen, jonka on johdettava kyseisen täytäntöönpanokelpoiseksi toteamisen pätemättömyyteen, jos se näytetään toteen asianmukaisesti.

Tuomioistuimen asioissa C-119/13 ja C-120/13 antaman tuomion perusteella olennaisen osan puolustautumisoikeuksien suojaamisesta yhtenäisen eurooppalaisen maksamismääräyksen yhteydessä – velvoitteensa laiminlyöneen vastaajan oikeus pyytää asian uudelleen käsittelyä määräysten tiedoksiantamisen puutteiden vuoksi – ei katsota kuuluvan asetuksen piiriin, vaan puolustautumisoikeus riippuu kansallisesta lainsäädännöstä.

Sen takaamiseksi, että vastaaja voi vedota tällaisiin sääntöjenvastaisuuksiin unionin lainsäädännön nojalla, 20 artiklan mukaisen uudelleen tutkimisen edellytyksiä olisi selkeytettävä tulevaisuudessa elatusvelvoitteita koskevaan asetukseen ja vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen tarkistusehdotukseen sisältyvien uudempien säännösten mallin mukaisesti. Tämä lisäisi myös siviilioikeudellisten menettelyjen välineiden yhdenmukaisuutta unionin tasolla.

3.9. Täytäntöönpano

Eurooppalaisten maksamismääräysten täytäntöönpanon yhteydessä ei ole ilmoitettu erityisistä ongelmista. Yksi täytäntöönpanoa vaikeuttava tekijä, josta on ilmoitettu, on avoimuuden puute velallisen varojen osalta täytäntöönpanon yhteydessä valtion rajat ylittävässä tilanteessa. Ongelma on kuitenkin luonteeltaan yleisempi, koska se koskee kaikkea valtion rajat ylittävää täytäntöönpanoa EU:ssa, ei erityisesti eurooppalaisten maksamismääräysten täytäntöönpanoa.

---

²⁴ Novontech-Zala kft v. LOGICDATA Electronic & Software Entwicklungs GmbH, määräys 21.3.2013.

²⁵ Asiat C-119/13, eco cosmetics GmbH & Co. KG v. Virginie Laetitia Barbara Dupuy, ja C-120/13, Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH v. Tetyana Bonchuk, tuomio 4.9.2014.

3.10. Kohtuuttomia sopimusehtoja ja maksamismääräysmenettelyjä koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

Euroopan unionin tuomioistuinta on kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY soveltamisen yhteydessä pyydetty tarkastelemaan kansallisten maksamismääräysmenettelyjen soveltamista ja täytäntöönpanoa unionin lainsäädännön vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteiden kannalta. Tässä yhteydessä on herännyt kysymyksiä siitä, onko tuomioistuimen tuomioilla vaikutusta maksamismääräysmenettelyjen käyttöön kuluttajariidoissa. Maksamismääräysmenettelyhän perustuu siihen ajatukseen, että vaatimuksen aineellista perustelua – toisin kuin tavanomaisissa oikeudenkäynneissä – ei periaatteessa tarkastella.

Tuomioistuin on katsonut, että koska riidattomien saatavien kansallisia perintämenetelmiä ei ole yhdenmukaistettu, jäsenvaltioiden menettelyllisen autonomian periaatteen mukaisesti on jäsenvaltioiden asia säättää sisäisessä oikeusjärjestyksessään kansallisen maksamismääräysmenettelyn täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Nämä säännöt eivät kuitenkaan saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion kansallisen oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita (vastaavuusperiaate), eivätkä ne saa olla sellaisia, että unionin oikeudessa kuluttajille tunnustettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate).²⁶

Tuomioistuin totesi erityisesti asiassa C-618/10 antamassaan tuomiossa, viitaten asiaan C-473/00²⁷, että sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa ei sallita sitä, että asiasta vastaava tuomioistuin arvioi viran puolesta – vaikka sillä olisi käytettävissään arviointiin tarvittavat oikeudelliset seikat ja tosiseikat – elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisältyvän viivästyskorkoa koskevan ehdon kohtuuttomuutta silloin, kun kuluttaja ei ole tehnyt tätä koskevaa väitettä, on tehokkuusperiaatteen vastainen.

Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan niiden lainkäyttömenettelyjen erityispiirteet, jotka käydään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välillä kansallisen oikeuden mukaan, eivät saa muodostua tekijäksi, joka saattaisi vaikuttaa siihen oikeussuojaan, joka kuluttajien on saatava direktiivin 93/13/ETY säännösten nojalla.²⁸ Tuomioistuin on kuitenkin myös painottanut oikeusvoimaisten välitystuomioiden uudelleen tutkimisen yhteydessä, ettei tehokkuusperiaatteen noudattaminen voi johtaa siihen, että kansallisen tuomioistuimen edellytetään korvaavan täysin kuluttajan täydellisen passiivisuuden.²⁹

Euroopan unionin tuomioistuimen muut tehokkuusperiaatteen liittyvät tuomiot³⁰ koskevat maksamismääräysmenettelyä vastineen esittämisen jälkeen, kun vaatimuksen käsittelyä

---

²⁶ Asia C-618/10, Banco Español de Crédito SA v. Joaquín Calderón Camino, tuomio 14.6.2012.

²⁷ Asia C-473/00, Cofidis SA v. Jean-Louis Fredout, tuomio 21.11.2002, 35 kohta.

²⁸ Banco Español, 46 kohta.

²⁹ Asia C-40/08, Asturcom Telecomunicaciones SL v. Cristina Rodríguez Nogueira, tuomio 6.10.2009, 47 kohta.

³⁰ Ks. asiat C-168/05 Mostaza Claro, C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones, C-243/08 Pannon GSM, C-137/08 VB Pénzügyi Lízing ja C-453/10 Pereničová ja Perenič.

jatketaan tavanomaisissa tai muissa siviilioikeudellisissa menettelyissä. Asiassa C-618/10, Banco Español, tuomioistuin erottaa erityisen tilanteen ennen vastinetta maksamismääräysmenettelyssä selkeästi muista tilanteista. Tämä tapaus koski kansallisen tuomioistuimen velvollisuuksien määrittelemistä direktiivin 93/13/ETY säännösten mukaisesti maksamismääräysmenettelyn yhteydessä ennen kuin kuluttaja on esittänyt vastineen. Tuomioistuin korostaa, että kaikkia sellaisia tapauksia, joissa on kyse siitä, tekeekö kansallinen menettelysääntö unionin oikeuden soveltamisen mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi, on tarkasteltava siten, että huomioon otetaan tämän säännön merkitys koko menettelyssä, sen kulku sekä sen erityispiirteet eri kansallisissa elimissä.

Asetuksen 8 artiklassa edellytetään tuomioistuimen tutkivan, vaikuttaako vaatimus perustellulta, *käytettävissään olevan tiedon pohjalta*. Tuomioistuimella on mahdollisuus, jos sillä on ilmeisiä epäilyksiä vaatimuksen tai sen osan (esimerkiksi koron) perusteluista, ehdottaa kantajalle asetuksen 10 artiklan mukaisesti vain osittaista määräystä.³¹ Lisäksi taataan vaatimuksen asiasisällön täysimääräinen huomioon ottaminen eurooppalaista maksamismääräystä koskevan vastineen esittämisen jälkeen, kun vaatimusta peritään tavanomaisessa riita-asiain käsittelyssä. Näin ollen voidaan päätellä, että eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn piirteet takaavat asianmukaisesti Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattamisen.

4. PÄÄTELMÄT

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely otettiin käyttöön maksamattomien saatavien perinnän yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi ja siitä aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi. Lisäksi oli tarkoitus tarjota velkojille, erityisesti pk-yrityksille, nopea ja tehokas oikeudellinen väline. Tämä poliittinen tavoite on edelleen yhtä ajankohtainen kuin asetuksen hyväksymishetkellä.

Edellä esitetyn, menettelyn käyttöä koskevan arvion perusteella asetus näyttää yleensä toimivan asianmukaisesti ja tyydyttävällä tavalla. Asetuksen soveltaminen on yleisesti parantanut, yksinkertaistanut ja nopeuttanut riitauttamattomien rahamääräisten vaatimusten käsittelyä valtion rajat ylittävissä riita-asioissa. Tästä syystä komissio ei katso tässä vaiheessa asianmukaiseksi muuttaa tämän eurooppalaisen menettelyn peruspiirteitä.

Yritykset, kansalaiset, alan toimijat ja tuomioistuimet eivät kuitenkaan tunne eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä riittävän hyvin. Siksi asetuksesta on tiedotettava suurelle yleisölle ja ammattilaisille entistä tehokkaammin ja aktiivisemmin sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla.

Asetuksen toimivuutta voidaan parantaa sekä lainsäädännöllisillä täytäntöönpanotoimenpiteillä että muilla keinoin. Komissio hyödyntää *siviili- ja*

---

³¹ On huomattava, että myös kansalliset maksamismääräysmenettelyt sallivat tällaiset lähtökohtaiset tarkistukset. Esimerkiksi Ranskan *injonction de payer* -maksamismääräyksen yhteydessä on yleistä, että tuomioistuin viran puolesta pienentää liiallisia korkovaatimuksia. Myös Saksan *Mahnverfahren*, joka on pitkälti automatisoitu, on suunniteltu havaitsemaan vaatimuksessa poikkeavuuksia, joihin voidaan puuttua viran puolesta joko ehdottamalla kantajalle vain osittaista määräystä (ja siten pienentämällä vaadittua määrää) tai epäämällä määräys.

kauppa-oikeuden alan Euroopan oikeudelliseen verkostoon perustuvaa yhteistyötä ennakoivasti edistääkseen tämän hyödyllisen menettelyn täytäntöönpanoa ja käyttöä. Menettelyn toimivuutta voitaisiin edelleen parantaa kehittämällä sähköistä käsittelyä. Lisäksi jäsenvaltiot voisivat pohtia tarkemmin, onko menettelyyn kuuluvien asioiden käsittelyn keskittäminen tarkoituksenmukaista.

Liite

Tilastotietoa eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käytöstä

Tiedot kattavat vuodet 2012–2013. Ellei muuta mainita, tiedot koskevat vuotta 2012.

	Hakemusten määrä	Täytännön pantavat maksamismääräykset	Täydentämistä tai oikaisua varten palautetut hakemukset	Hakemuksen muuttaminen	Vastineiden määrä	Annettujen maksamismääräysten määrä	Käsittelyn kesto
Belgia	319	•	muutamia	muutamia	•	261	1–2 viikkoa
Bulgaria	109	54	14	1	4	82	30 päivää
Tšekki (2013)	358	•	•	•	•	210	2 viikosta 6 kuukauteen
Saksa	4 130	•	85 %	5 %	633	90 %	2–3 viikkoa
Viro	6	2	3	2	1	2	1 viikosta 5 kuukauteen
Irlanti	189	11	65	0	51	134	2 viikkoa
Kreikka	168	•	•	0	> 50 %	149	1–2 kuukautta
Espanja	63	•	•	•	•	72***	8 kuukautta
Ranska	335	•	118	•	+/- 16 %	305	2 kuukautta
Kypros (2013)	11	4	1	0	2	9	2 viikosta 5 kuukauteen
Liettua	9	23	0	•	5	7	30 päivää
Luxemburg (2013)	218	173	102	59	31	127	1–2 kuukautta
Unkari (2013)	442	144	•	•	24	489***	0–3 kuukautta (350)

							tapausta); 3–6 kuukautta (139 tapausta)
Malta	1	0	0	•	0	4***	1 viikko
Alankomaat	372 (2011)	•	80 %	10 %	80	194	5 kuukautta
Itävalta	4 367 (2012) 2 119 (2013)	•	237 (2012) 129 (2013)	2 (2012) 1 (2013)	175 (2012) 212 (2013)	4 092 (2012) 2 074 (2013)	1,5–4 kuukautta (2013)
Puola	1 800 v. 2008 alkaen	0	263	50	194	1 016	4,5 kuukautta
Portugali	485 (2012) 296 (2013)	97 (2012) 166 (2013)	10 (2012) 25 (2013)	•	•	•	(2012) 5 kuukautta
Slovenia	12	35	1	5	1	7	5 kuukautta
Slovakia (2013)	86	8	14	4	16	54	1–9 kuukautta
Ruotsi (2013)	91	27	83	•	23	62	142 päivää (85 päivää, jos hakemusta ei oteta käsiteltäväk si tms.)
Suomi (2013)	633	•	alle 10	alle 10	52	noin 400	2 kuukautta
Yhdistynyt kuningas- kunta (2013)	208	108	Englannin ja Walesin sekä Skotlannin tiedot puuttuvat 5	Englannin ja Walesin sekä Skotlannin tiedot puuttuvat 1	Englannin ja Walesin sekä Skotlannin tiedot puuttuvat 5	Englannin ja Walesin tiedot puuttuvat 1 (Skotlanti)	Ei tietoja miltään Yhdisty- neen kuningas- kunnan lainkäyttö-

			(Pohjois-Irlanti)	(Pohjois-Irlanti)	(Pohjois-Irlanti)	23 (Pohjois-Irlanti)	alueelta
Kroatia*	•	•	•	•	•	•	•
Italia**	•	•	•	•	•	•	•
Latvia	•	•	•	•	•	•	•
Romania	•	•	•	•	•	•	•

- Tietoja ei toimitettu

* Kroatia liittyi EU:hun vasta 1. heinäkuuta 2013.

** Eurooppalaisista maksamismääräyksistä ei ole erillisiä tilastoja. Niitä käsitellään tilastollisesti yhdessä kansallisten maksamismääräysten kanssa.

*** Sisältää edellisten vuosien hakemukset.